

***I když počasí pořád připomíná spíše jarní měsíce, v sobotu po západu slunce jsme rozsvítili první svíčku na adventním věnci. A děti dnes otevřeli první okénko sladkého adventního kalendáře. Každý z nás toto období prožívá jinak. Drobtina v toužebném rozechvění očekávaných dárků, dospělí ve shonu při jejich opatřování. A obchodníci? Ti se nemohou dočkat, až se konečně zbaví mnoha zbytečných blbůstek.***

***Podle průzkumů veřejného mínění nebudou letos vánoce tak chudé, jak by se zdálo z tiskových zpráv popisujících krizi. Na svátky si sáhnout nedáme, jakoby televizní obrazovce odpovídali obyčejní lidé. Je to pochopitelné. Život tak jako tak připravuje dost svízelných situací během všedních dnů. Mám jenom obavu, abychom neslavili na dluh, jak nám jdou příkladem politici na všech úrovních. Vánoce se pak možná vydaří, ale již o velikonocích může na dveře klepat exekutor.***

***Příkazem doby je pozitivní myšlení. Zajímavé interpretace jsem byl před nedávnem svědkem na Slovensku. Přítel Stano, od kterého bych něco podobného vůbec nečekal, pronesl zajímavou modlitbu před jídlem. „ Dobrý Bože, až nám bude nejhůř, dej, aby nám bylo tak, jako je nám dnes. Amen“. Myslíte, že je to málo? To si může myslet jen, s prominutím, zatracený optimista.***

**František Ryněš**